

152.

Abocci dente. neq; ad desertis montib; quō
os iudex ē. Subaudit enim. patet via fugi
endi. quō dī ubiq; iudex ē. P̄ cognitionē ei
qui uocauit nos p̄ p̄a gloria & uirtute. Et hoc
ad superiorib; pendet & quia p̄ cognitionē onī
& saluatoris nr̄i. om̄a diuinitatis eī mysteria quib;
saluaremur agnouimus. Quinōs p̄ p̄a uirtute
& gl̄a uocauit. q̄ n̄ angelū ad saluationē nr̄am.
n̄ archangelū m̄sit. P̄ quā maxima & p̄ciosa nob̄
p̄missa donauit. P̄ quā p̄ cognitionē eī oīc̄ q̄
quanto quis p̄fectius onm̄ cognoscit. tanto altius
p̄missō eī magnitudinē sentit. Ut p̄ hec efficiam̄
diuine c̄sortes nature. Mutat repente p̄sonā
& qui prius de se suisq; dixerat. p̄ciosa nob̄ p̄mis
sa donauit. conūsus exemplo ad eos quib; loque
bat. ut p̄ hec efficiamini inq̄t diuine c̄sortes